

ВЕРХОВНИЙ СУД УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

4 листопада 2015 року

м. Київ

Судова палата у господарських справах Верховного Суду України у складі:

головуючого **Барбари В.П.,**
суддів: **Берднік І.С., Ємця А.А., Жайворонок Т.Є., Колесника П.І.,**
Шицького І.Б., –

за участю представників:

публічного акціонерного товариства
«Комерційний Банк «Надра» –

Волинського А.В.,

товариства з обмеженою відповідальністю
«Каховка Пром-Агро» –

*Бережного Д.С.,
Мойсук Л.А.,*

компанії «Весдікс Інвестментс Лімітед»
(VESDIX INVESTMENTS LIMITED) –

Бабія Р.,

розглянувши у відкритому судовому засіданні заяву уповноваженої особи Фонду гарантування вкладів фізичних осіб на ліквідацію публічного акціонерного товариства «Комерційний Банк «Надра» (далі – ПАТ «КБ «Надра») про перегляд Верховним Судом України постанови Вищого господарського суду України від 26 травня 2015 року у справі № 910/28554/14 за позовом товариства з обмеженою відповідальністю «Каховка Пром-Агро» (далі – ТОВ «Каховка Пром-Агро») до ПАТ «КБ «Надра» про зобов'язання вчинити дії,

встановила:

Суб'єкт права на звернення до Верховного Суду України порушує питання про перегляд постанови Вищого господарського суду України від

26 травня 2015 року у справі № 910/28554/14 із підстави, передбаченої пунктом 1 частини 1 статті 111¹⁶ Господарського процесуального кодексу України (далі – ГПК), в якій просить скасувати всі судові рішення, ухвалені у справі, та передати справу на новий розгляд до суду першої інстанції.

У заяві про перегляд постанови уповноважена особа Фонду гарантування вкладів фізичних осіб на ліквідацію ПАТ «КБ «Надра» посилається на неоднакове застосування судом касаційної інстанції положень статей 601, 602, 1071 Цивільного кодексу України (далі – ЦК) та положень статей 1, 12 Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» (у редакції до 19 січня 2013 року), внаслідок чого, на думку заявника, було ухвалено різні за змістом судові рішення у подібних правовідносинах. На обґрунтування заяви уповноваженою особою Фонду гарантування вкладів фізичних осіб на ліквідацію ПАТ «КБ «Надра» надано копії постанов Вищого господарського суду України від 19 січня 2011 року у справі № 4/246, від 16 вересня 2014 року у справі № 909/266/14, від 24 листопада 2011 року у справі № 26/86пд/2011, від 6 квітня 2011 року у справі № 10-14-01-08/103, від 3 червня 2009 року у справі № 06/5190, від 18 квітня 2007 року у справі № 9/230, в яких суд касаційної інстанції, на думку суб'єкта звернення, по-іншому застосовував зазначені норми матеріального права при вирішенні спору у подібних правовідносинах.

Заслухавши суддю-доповідача, пояснення представників ПАТ «КБ «Надра», ТОВ «Каховка Пром-Агро», компанії «Весдікс Інвестментс Лімітед» (VESDIX INVESTMENTS LIMITED), перевіrivши наведені суб'єктом звернення обставини, Судова палата у господарських справах Верховного Суду України вважає, що заява не підлягає задоволенню з таких підстав.

Як встановлено судами першої та апеляційної інстанцій у межах наданих їм процесуальним законом повноважень, предметом позову є зобов'язання ПАТ «КБ «Надра» перерахувати списані кошти у сумі 237 708 820,79 грн з рахунка ТОВ «Каховка Пром-Агро» № 26003002573001, відкритого у ПАТ «КБ «Надра», на рахунок позивача. Позовні вимоги мотивовано тим, що 23 квітня 2007 року між ПАТ «КБ «Надра» і ТОВ «Каховка Пром-Агро» укладено договір банківського рахунка № 730; 25 липня 2014 року відповідач з власної ініціативи здійснив перерахування грошових коштів у сумі 237 708 820,79 грн із рахунку № 26003002573001, на погашення заборгованості позивача перед ПАТ «КБ «Надра» з оплати відсотків за користування кредитними коштами та оплати винагороди за обслуговування акредитивів у період дії мораторію на задоволення вимог кредиторів, уведеного у справі про банкрутство позивача.

Рішенням Господарського суду міста Києва від 26 січня 2015 року у задоволенні позову відмовлено. Стягнуто з позивача у дохід державного бюджету України 73 080,00 грн судового збору. Приймаючи рішення у цій справі, господарський суд першої інстанції виходив із того, що списання грошових коштів було здійснено ПАТ «КБ «Надра» відповідно до умов договорів, укладених із ТОВ «Каховка Пром-Агро» та відповідно до чинного законодавства. Також суд першої інстанції, послався на положення статті

19 Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» у редакції, чинній станом на 25 липня 2014 року (на день списання грошових коштів), та зазначив, що дія мораторію на задоволення вимог кредиторів не поширюється на вимоги поточних кредиторів, якими є вимоги ПАТ «КБ «Надра» зі стягнення заборгованості із ТОВ «Каховка Пром-Агро» за період з 4 лютого 2011 року по 24 липня 2014 року з оплати відсотків за користування кредитами та сплати винагороди за обслуговування акредитивів у сумі 237 708 820,79 грн.

Постановою Київського апеляційного господарського суду від 24 березня 2015 року рішення суду першої інстанції залишено без змін. при цьому у мотивувальній частині постанови як на підставу для відмови у позові про зобов'язання відповідача вчинити дії та повернути на поточний рахунок позивача спірну суму апеляційний суд послався на зарахування 2 лютого 2011 року коштів із поточного рахунку позивача на погашення існуючих зобов'язань за кредитними договорами перед відповідачем на виконання рішення Господарського суду Київської області від 8 квітня 2010 року у справі № 19/221-09, проведеного позивачем до порушення провадження у справі про банкрутство ухвалою суду від 4 лютого 2011 року.

Вищий господарський суд України, залишаючи без змін постанову апеляційного господарського суду, у постанові від 26 травня 2015 року погодився з висновком суду попередньої інстанції щодо правомірності списання коштів з поточного рахунку позивача відповідно до умов договору банківського рахунка та положень цивільного законодавства на погашення існуючих зобов'язань за кредитними договорами перед відповідачем і рішення суду.

У постановях Вищого господарського суду України від 19 січня 2011 року у справі № 4/246, від 16 вересня 2014 року у справі № 909/266/14, від 24 листопада 2011 року у справі № 26/86пд/2011, копії яких надано на підтвердження неоднакового застосування положень статей 601, 602, 1071 ЦК, суд касаційної інстанції навів висновки щодо можливості припинення зобов'язання шляхом зарахування зустрічних однорідних вимог за наявності умов, передбачених статтями 601 – 603 ЦК України, а у постановях від 6 квітня 2011 року у справі № 10-14-01-08/103, від 3 червня 2009 року у справі № 06/5190, від 18 квітня 2007 року у справі № 9/230 суд касаційної інстанції, застосувавши до спірних правовідносин положення статей 1, 12 Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом», зазначив, що відповідно до вимог чинного законодавства поточні зобов'язання боржника звільнені від будь-яких правових обмежень та наслідків, які настають під час дії мораторію на задоволення вимог кредиторів.

Аналіз постанов Вищого господарського суду України не дає підстав для висновку про різне застосування норм матеріального права з огляду на те, що правовідносини між сторонами у зазначених справах та у справі, яка розглядається, не є аналогічними.

Відповідно до статті 111²⁶ ГПК Верховний Суд України відмовляє у задоволенні заяви, якщо обставини, які стали підставою для перегляду справи, не підтвердилися.

За таких обставин у задоволенні заяви слід відмовити.

Керуючись статтями 111¹⁴, 111²³, 111²⁴, 111²⁶ ГПК, Судова палата у господарських справах Верховного Суду України

п о с т а н о в и л а :

У задоволенні заяви уповноваженої особи Фонду гарантування вкладів фізичних осіб на ліквідацію публічного акціонерного товариства «Комерційний Банк «Надра» про перегляд постанови Вищого господарського суду України від 26 травня 2015 року у справі № 910/28554/14 відмовити.

Постанова є остаточною і може бути оскаржена тільки на підставі, встановленій пунктом 4 частини першої статті 111¹⁶ Господарського процесуального кодексу України.

Головуючий

Судді:

В.П. Барбара

І.С. Берднік

А.А. Ємець

Т.Є. Жайворонок

П.І. Колесник

І.Б. Шицький